

שער הזוהר – בולעטין 30

והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע

ארגון מוקדש לעורר על לימוד ספר הזוהר הקדוש, כמו שכתוב:
בחיבורא דא יפקון מן גלותא, וכל המעורר ללמוד זוהר הקדוש
מקרב בזה ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן
חודש אדר תשס"ב

ליקוט מאמרי חז"ל אודות לימוד סתרי תורה לפני התגלות הזוהר

א) ליקוט מאמרי חז"ל, ראשונים ואחרונים אודות לימוד סתרי-תורה עד להתגלות ספר הזוהר

- א. אין דורשין . . ולא במעשה בראשית בשנים, ולא במרכבה ביחיד, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו. כל המסתכל בארבעה דברים רתוי [ראוי] לו כאילו לא בא לעולם: מה למעלה, מה למטה, מה לפניו ומה לאחור. (משנה חגיגה דף י"א ע"ב)
- ב. מעשה מרכבה הוא, שעל ידי הזכרת שמות של קדושה משתמשים בכתר, וצופין איך משמרות המלאכים במעמדן, ואיך היכל לפניו מהיכל, כעין הסוכין ברוח הקודש. (רע"ב למשנה חגיגה שם)
- ג. אין ספק שהמכוון מה שאסרו מללמדו הוא על כח פעולתו ומעשה שעל ידו נעשה, דאילו ידיעת אותיות ומלותיו בלבד הרי נודע, וחלילה למחברים הקדושים שהיו כותבין אותו ומפרסמין אותו אילו היה זה בכלל האיסור, אלא שהאיסור הוא על ידיעת הפעולה והמעשה שעל ידו. וכפירש"י בפרק ד' דקידושין (דף ע"א ע"א): שם בן י"ב כו' משרבו הפריצים המשתמשים בו וכו'. (תוס' יו"ט למשנה חגיגה שם)

- ד. תנו רבנן, מעשה בתינוק אחד שהיה קורא בבית רבו בספר יחזקאל, והיה מבין בחשמל (לדרוש מהו, רש"י), ויצאה אש מחשמל ושרפתו. (חגיגה דף י"ג ע"א)
- ה. תנו רבנן, משה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור והיה מהלך בדרך, ורבי אלעזר בן ערך מחמר אחריו. אמרו לו: רבי, שנה לי פרק אחד במעשה מרכבה. אמר לו: לא כך שניתי לכם, "ולא במרכבה ביחיד, אלא אם כן היה חכם מבין בדעתו". אמר לו: רבי, תרשני לומר לפניך דבר אחד שלמדתני. אמר לו:

אמור. מיד ירד רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור, ונתעטף וישב על האבן תחת הזית. אמר לו: רבי, מפני מה ירדת מעל החמור, אמר לו: אפשר אתה דורש במעשה מרכבה, ושכינה עמנו ומלאכי השרת מלוין אותנו, ואני ארכב על החמור? מיד פתח רבי אלעזר בן ערך במעשה המרכבה ודרש, וירדה אש מן השמים וסיבבה כל האילות שבשדה, פתחו כולן ואמרו שירה. . נענה מלאך מן האש ואמר: הן הן מעשה המרכבה.

[א] עמד רבן יוחנן בן זכאי ונשקו על ראשו, ואמר: ברוך ה' אלקי ישראל שנתן בן לאברהם אבינו שיודע להבין ולחקור ולדרוש במעשה מרכבה.

[ב] כשנאמרו הדברים לפני רבי יהושע, היה הוא ורבי יוסי הכהן מהלכים בדרך, אמרו: אף אנו נדרוש במעשה מרכבה. פתח רבי יהושע ודרש. ואותו היום תקופת תמוז היה, נתקשרו שמים בעבים נראה כמין קשת בענן, והיו מלאכי השרת מתקבצין ובאין לשמוע, כבני אדם שמתקבצין ובאין לראות במזמוטי (בשמחת) חתן וכלה.

[ג] הלך רבי יוסי הכהן וסיפר הדברים לפני רבן יוחנן בן זכאי, ואמר: אשריכם ואשרי יולדתכם, אשרי עיני שכך ראו. (חגיגה דף י"ד ע"ב)

[ד] מהנ"ל אנו למידים על קיום סודות שנמסרו להחכמים, המכילים רזים מופלאים.

ו. תנו רבנן, ארבעה נכנסו בפרסה (עלו לרקיע על ידי שם, רש"י), ואלו הן: בן עזאי ובן זומא אחר ורבי עקיבא. אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו "מים מים", משום שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. בן עזאי הציץ ומת. . . בן זומא הציץ ונפגע. . . אחר קיצץ בנטיעות. רבי עקיבא יצא בשלום. (חגיגה דף י"ד ע"ב)

ואכן, רבי עקיבא שיצא בשלום היה רבו של רבי שמעון בן יוחאי (ראה מנחות דף כ"ט ע"ב).

ז. מדברי חז"ל שנעתקו בפרק שלפנינו מוכח, שבתורה שבעל פה כלולים גם סתרי-תורה - "מעשה בראשית" ו"מעשה מרכבה", שהם כללות העולמות וסודות ההוויה.

וועד לעורר על לימוד ספר הזוהר הקדוש